

ବିକ୍ରୟ କର ଉପଆୟୁକ୍ତ (ଆଇନ)

ରାଜସ୍ୱ ପର୍ଷଦ (କର)

ବନାମ

ମେସର୍ସ ପାଣ୍ଡିଞ୍ଜରକର ଏଜେଣ୍ଟସ

ଜାନୁଆରୀ 21, 1985

[ପି. ଏନ୍. ଭଗତ୍ତି ଏବଂ ରଙ୍ଗନାଥ ମିଶ୍ର, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି]

କେରଳ ସାଧାରଣ ବିକ୍ରୟ କର ଅଧିନିୟମ, ପ୍ରଥମ ଅନୁସୂଚୀର ଦିଆ 71- ଶେଷ କ୍ରୟ ଭାବରେ କ୍ରୟ ଟିକସ ଦାୟ, ଯେତେବେଳେ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୁଏ- ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ତାରିଖ ପରେ କର ଦେୟ ହାର ବୃଦ୍ଧି- ସେହି ତାରିଖ ପୂର୍ବରୁ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିବା ମହଜୁଦ ଦ୍ରବ୍ୟାଦି ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ବାଣିଜ୍ୟ କାରବାରରେ ସୁଧରେ ବିକ୍ରି- ସଂଶୋଧିତ ହାରରେ ଟିକସ ପାଇଁ ପ୍ରଯୋଜ୍ୟ କି ।

ପ୍ରତିବାଦୀ-କରଦାତା 30 ଜୁନ୍, 1974 ପୂର୍ବରୁ କେତେକ କ୍ରୟ କରିଥିଲେ ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଆନ୍ତଃରାଜ୍ୟ ବାଣିଜ୍ୟ କାରବାର ଅବଧି କାଳରେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ବିକ୍ରି କରିଥିଲେ । କେରଳ ସାଧାରଣ ବିକ୍ରୟ କରର ପ୍ରଥମ ଅନୁସୂଚୀର ବିଷୟ 71 ଅଧୀନରେ କ୍ରୟକର ହାର 1 ଜୁଲାଇ, 1974 ରୁ 3 ପ୍ରତିଶତରୁ 5 ପ୍ରତିଶତକୁ ବୃଦ୍ଧି କରାଯାଇଥିଲା । ଉକ୍ତ ନ୍ୟାୟାଳୟ କହିଥିଲେ ଯେ 30 ଜୁନ୍, 1974 ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା କ୍ରୟ ଉପରେ 3 ପ୍ରତିଶତ ହାରରେ କରଯୋଗ୍ୟ ଥିଲା ।

ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରି,

କୁହାଗଲା: 30 ଜୁନ୍, 1974 ପୂର୍ବରୁ କରାଯାଇଥିବା କ୍ରୟ ଉପରେ କରଦାତାଙ୍କୁ କର ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ଦାୟ କରାଯିବା ସମ୍ଭବପର ନଥିଲା, ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କ୍ରୟ ରାଜ୍ୟରେ ଶେଷ କ୍ରୟ ବୋଲି ଗୁଣିବତ୍ତା ହାସଲ କରି ନଥିଲା । ବର୍ତ୍ତମାନ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏଥିରେ କୌଣସି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ଯେ 30 ଜୁନ୍, 1974 ପୂର୍ବରୁ କରାଯାଇଥିବା କ୍ରୟ ଉପରେ କରଦାତା କର ଦେୟ ପାଇଁ ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ଦାୟ ହୋଇଥିଲେ, ଏହା ଛିର ହେବା ମାତ୍ରେ, ଯେ 30 ଜୁନ୍, 1974 ପରେ, କ୍ରୟଗୁଡ଼ିକ ରାଜ୍ୟ ଭିତରେ ଶେଷ କ୍ରୟ ଥିଲା ଏବଂ ଫଳସ୍ୱରୂପ କର ଦାବି ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ ଥିଲା । ଯେହେତୁ କ୍ରୟ 30 ଜୁନ୍, 1974 ପୂର୍ବରୁ ହୋଇଥିଲା, ତେଣୁ କ୍ରୟ ସମୟରେ ପ୍ରଚଳିତ 3 ପ୍ରତିଶତ ହାରରେ କରଦାତା କର ଦେବାକୁ ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ବାଧ୍ୟତ ରହିଲେ ।

ମାତ୍ରାସ ରାଜ୍ୟ ବନାମ ଶ୍ରୀ ଟି. ନାରାୟଣସ୍ୱାମୀ ନାଇଡୁ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ, (1967) 3 ଏସ.ସି.ଆର. 622, ଉଲ୍ଲେଖିତ ।

ସିସୋ ରବର୍ସ ବନାମ କେରଳ ରାଜ୍ୟ, 48 ଏସ.ଟି.ସି. 256 ଅନୁମୋଦିତ ।

ଦେଖାନୀ ଆବେଦନ ଅଧିକାରିତା: ଦେଖାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 4160/1985

ଟି.ଆର.ସି. ସଂଖ୍ୟା 19/1984 ରେ କେରଳ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ତା 25.6.1984 ରିଖର ରାୟ ତଥା ଆଦେଶରୁ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଡି. ଜେ. ପ୍ରାଦ୍ୱିସ୍ ।

ଏଫ୍. ଏମ୍. ଅନ୍ୱାରୀ, ମାର୍କେସ ଭେଲ୍ଲାପଲ୍ଲୀ ଏବଂ ଡି. ଏନ୍. ମିଶ୍ର, ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ,

ନ୍ୟାୟାଳୟର ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ,

ଭଗଞ୍ଚି, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି । ଏହି ଆବେଦନରେ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ପାଇଁ ଏକମାତ୍ର ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠୁଛି ଯେ ପୂର୍ବରୁ କ୍ରୟ କରାଯାଇଥିବା ଏବଂ 30-6-74 ରେ କରଦାତାଙ୍କ ପାଖରେ ମହଜୁଦ ଥିବା ସାମଗ୍ରୀ କେଉଁ ହାରରେ କ୍ରୟକର ପାଇଁ କରଯୋଗ୍ୟ ଥିଲା, ଯେତେବେଳେ 30.6.1974 ପରେ ଘଟିଥିବା ଘଟଣାଗୁଡ଼ିକର ପରିଣାମ ସ୍ୱରୂପ କ୍ରୟ ଶେଷ କ୍ରୟ ବୋଲି ଜଣାପଡ଼ିଲା । 1 ଜୁଲାଇ, 1974 ରୁ କ୍ରୟକର ହାର 3 ପ୍ରତିଶତରୁ 5 ପ୍ରତିଶତକୁ ବୃଦ୍ଧି କରାଯିବା ପରଠାରୁ ଏହି ପ୍ରଶ୍ନ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଯାଇଥିଲା । ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ ଏହା ବିବାଦୀୟ ନୁହେଁ ଯେ 30-6-74 ପୂର୍ବରୁ କରଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ସାମଗ୍ରୀର କ୍ରୟ ରାଜ୍ୟ ଭିତରେ ଶେଷ କ୍ରୟ ଥିଲା କାରଣ 30-6-74 ରେ ମହଜୁଦ ଥିବା ସାମଗ୍ରୀ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ କରଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆନ୍ତଃରାଜ୍ୟ ବାଣିଜ୍ୟ କାରବାର ସମୟରେ ବିକ୍ରି କରାଯାଇଥିଲା ଯାହାର ଅର୍ଥ ଏହିକି ଯେ ସେଗୁଡ଼ିକ ରାଜ୍ୟ ଭିତରେ ବିକ୍ରି ହୋଇନଥିଲା, ତେଣୁ କରଦାତା କ୍ଷମ୍ଭ ଭାବରେ ରାଜ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ଶେଷ କ୍ରେତା ଥିଲେ ଏବଂ ଏହିପରି କେରଳ ସାଧାରଣ ବିକ୍ରୟ କର ଅଧିନିୟମ ପ୍ରଥମ ଅନୁସୂଚୀର ଦିଆ 71 ଅନୁଯାୟୀ କ୍ରୟ କର ଦେବାକୁ ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ବାଧ୍ୟତ ଥିଲେ । ଅନୁରୂପ ଭାବେ ଏହା କ୍ଷମ୍ଭ ଯେ କ୍ରୟ ରାଜ୍ୟରେ ଶେଷ କ୍ରୟ ବୋଲି ଗୁଣବତ୍ତା ହାସଲ ନ କରିଥିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କରଦାତାଙ୍କୁ 30 ଜୁନ୍ 1974 ପୂର୍ବରୁ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା କ୍ରୟ ଉପରେ କର ଦେବାକୁ ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ବାଧ୍ୟତ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ମାତ୍ରାସ ରାଜ୍ୟ ବନାମ ଶ୍ରୀ ଟି. ନାରାୟଣସ୍ୱାମୀ ନାଇଡୁ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ [1967] 3 ଏସ.ସି.ଆର. 622 ମାମଲାରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହା ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେତେବେଳେ କରଦାତା "ଫେରସ୍ତ ଦାଖଲ କରନ୍ତି ଏବଂ ହାତରେ ମହଜୁଦ ଥିବା ସାମଗ୍ରୀର ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ହାତରେ ମହଜୁଦ ଥିବା ସାମଗ୍ରୀ ଶେଷ କ୍ରୟ ଦ୍ୱାରା ଅର୍ଜନ କରାଯାଇଥିଲା ବୋଲି କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ କାରଣ ସେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ମୂଲ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ବର୍ଷରେ ଏହାକୁ ବିକ୍ରି କରିପାରନ୍ତି କିମ୍ବା ସେ ନିଜେ ଏହାକୁ ବ୍ୟବହାର କରିପାରନ୍ତି କିମ୍ବା ସାମଗ୍ରୀ ନଷ୍ଟ ହୋଇପାରେ, ଇତ୍ୟାଦି । ସେ ମୂଲ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଦାବି କରିବାକୁ ହକଦାର ହେବେ ଯେ ହାତରେ ମହଜୁଦ ଥିବା ସାମଗ୍ରୀର ଅର୍ଜନର ଚରିତ୍ର ଅନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଥିଲା; ପରବର୍ତ୍ତୀ ଘଟଣାକ୍ରମକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଏହା ରାଜ୍ୟ ଭିତରେ ଶେଷ କ୍ରୟ ହୋଇପାରେ କିମ୍ବା ନ ହୋଇପାରେ ।" ତେଣୁ ଏଥିରେ କୌଣସି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ କରଦାତା 30 ଜୁନ୍, 1974 ପୂର୍ବରୁ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା କ୍ରୟ ଉପରେ କର ଦେବାକୁ ସକ୍ଷମ ହୋଇଥିଲେ, ଏହା ସ୍ଥିର ହେବା ମାତ୍ରେ, ଯଦିଓ 30 ଜୁନ୍, 1974 ପରେ, ଏହି କ୍ରୟଗୁଡ଼ିକ ରାଜ୍ୟ ଭିତରେ ଶେଷ କ୍ରୟ ଥିଲା ଏବଂ ଫଳସ୍ୱରୂପ କର ପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟ ଥିଲା ।

କିନ୍ତୁ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠୁଛି ଯେ ଏହି କ୍ରୟ ସମ୍ପର୍କରେ କରଦାତା କେଉଁ ହାରରେ କର ଦେବାକୁ ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ବାଧ୍ୟତ ଥିଲେ । ଯେହେତୁ କ୍ରୟ 30 ଜୁନ୍ 1974 ପୂର୍ବରୁ ହୋଇଥିଲା, ତେଣୁ ଆମ୍ଭ ମତରେ, କ୍ରୟ କରାଯାଇଥିବା ସମୟରେ ପ୍ରଚଳିତ ହାରରେ କରଦାତା କର ଦେବାକୁ ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ବାଧ୍ୟତ ହେବେ ଏବଂ ଯେହେତୁ ସେହି ସମୟରେ ଦର ବିକ୍ରୟ ମୂଲ୍ୟର 3 ପ୍ରତିଶତ ଥିଲା, ତେଣୁ ଉକ୍ତ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ମତ ରଖିବାରେ ଠିକ୍ ଥିଲେ ଯେ 30 ଜୁନ୍ 1974 ପୂର୍ବରୁ କରଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା କ୍ରୟ 3 ପ୍ରତିଶତ ହାରରେ କରଯୋଗ୍ୟ ଥିଲା । ଆମ୍ଭେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିପାରିବା ଯେ କେରଳ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସିସୋ ରବର୍ସ ବନାମ କେରଳ ରାଜ୍ୟ, 48 ଏସ. ଟି. ସି. 256 ମାମଲାରେ ଅନୁରୂପ ମତ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଛି । ସେହି

ସୁପ୍ରିମ କୋର୍ଟ ରିପୋର୍ଟସ [1985] 3 ଏସ.ସି.ଆର.

ମାମଲାରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ପୂର୍ଣ୍ଣପୀଠ ଦ୍ୱାରା ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିବା ଖଣ୍ଡପୀଠ ସହିତ ଆମେ ନିଜକୁ ସମ୍ମତ ବୋଲି ପାଉଛୁ ।

ସେହି ଅନୁଯାୟୀ ଆମେ ଆବେଦନକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରୁଛୁ କିନ୍ତୁ ଖର୍ଚ୍ଚ ବିଷୟରେ କୌଣସି ଆଦେଶ ନାହିଁ ।

ଆବେଦନ ଖାରଜ ହୋଇଛି ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମୋକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଂତଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟାବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନୁୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଅନୁବାଦିକା : ଶ୍ରୀମତୀ ଜୟା ମୁଖାର୍ଜୀ,
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ